

Πολύτιμοι ἀδάμαντες, μυθώδεις ἀμφιέσεις,
 ὑποκριτῆς πολιτισμός,
 ὁ θεοῦ λαὸς θυροῦς
 τὰς πρώτας ἐν τῇ ψαύλῃ σας ψυχῇ κατέχουν θέσεις.

Καὶ ἐν τῷ τύφῳ, δύστηνοι, αὐτῷ ὀλιγωρεῖτε
 ὅτι ὑμεῖς οἱ εὐτυχεῖς
 ἐκλήθητε τοὺς δυστυχεῖς
 ἐδῶ νὰ περιθάλλητε καὶ νὰ παρηγορεῖτε !...

Δέσποιναι ὅσαι ἀνασσαι τῶν ἐσπερίδων εἶσθε,
 ὧν ἡ ψυχὴ δὲν συμπονεῖ,
 ἂν ὁ πλησίον σας θρῆνῃ·
 Γυναῖκες ὀνομάζεσθε ; μπτέρες σεῖς καλεῖσθε ;

Γυναῖκες ! ὄχι ! φοβεραὶ σεῖς εἶσθε ἐριννύες·
 φέρετε χάλυδα ψυχρὸν
 καὶ δηλητήριον πικρὸν,
 ἄνθ' αἵματος φλεγμαινόντος, ἐν ταῖς στυγναῖς καρδίαις.

Βελοῦδα καὶ ἀδάμαντες, εἶδη πολυτελείας,
 αὐτὰ καὶ μόνον συγκινοῦν
 τὸν ματαιόσπουδόν σας νοῦν
 καὶ διεγείρουν τοὺς παλμούς της ψαύλης σας καρδίας

Ἐὰν δὲ θνήσκῃ πρὸ ὑμῶν ὁ ἐνδεὴς λιμώττων
 τὸν ἔλεόν σας προκαλῶν,
 δὲν θυσιάζετ' ὁδολόν,
 οὐδὲ τῷ ρίπτει βλέμμα κἄν τὸ ὄμμα σας τυφλώττων.

Γυναῖκες ὀνομάζεσθε, οἴμοι ! κ' ὑμεῖς ἐξίσου,
 ὥς ἡ Παρθένος ἡ ἐν ἧ
 ἐσκήνωσαν οἱ οὐρανοί,
 ἥ τις τὴν πύλνῃ ἦνοιξεν ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ;

Ἄν ἡ γυνὴ ἐπὶ τῆς γῆς, ἴν' ἀγαπᾷ, ἐπλάσθῃ,
 κ' ἡ χεὶρ αὐτῆς ἡ ἀπαλή,
 ἵνα τὰ ἔλκῃ ἐπουλοῖ,
 ἕκ τίνος ἡ καρδία σας λοιπὸν κατεσκευάσθῃ;

Ἄν ἡ γυνὴ ἀπαύγασμα ὑπάρχῃ τῶν ἀγγέλων,
 ἂν ἵπναι τοῦ καλοῦ κοιτῇ
 καὶ ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτῆς
 τῆς κοινωνίας καὶ παρὸν καὶ παρελθὸν καὶ μέλλον,

τῆς γυναικὸς καὶ τῆς μητρὸς μὴ οἰκειοποιεῖσθε
 τοὺς τίτλους τότε τοὺς ἡδεῖς,
 σεῖς, ἐριννύες δυσειδεῖς·
 δαιμόνων, οἴμοι ! κ' ἐχιδνῶν γεννήματα σεῖς εἶσθε !

Ε'.

ὦ πλούσιοι ! τὸ τάλαντον μὴ θάπτετε τὸ θεῖον !
 τὸν πλοῦτον, ὄργανον καλῶν,
 πλὴν πρόξενον κακῶν πολλῶν,
 δεόντως μεταλλεύσαθε καθ' ὅλον σας τὸν βίον.

Εἰς τὴν καρδίαν ὁ χρυσὸς σκληρότητα προσδίδει,
 σκληρότητα ἀνευλαβῇ,
 ἀνίερὸν καὶ ἀσεβῇ,
 δι' ἣν μὲ ὄμμα βλοσυρὸν ὁ Πλάστης θά σας ἴδῃ.

ὦ ! τί θὰ εἴη,ς, ἄθλια βροτὲ, πρὸς τὸν Θεόν σου,
 ὁπότεν παρουσιασθῇς
 ἐμπρὸς Αὐτοῦ νὰ δικασθῇς
 καὶ σ' ἐρωτᾷ : τί ἔκαμες, θνητέ, τὸ τάλαντόν σου ;

Τί θ' ἀπαντήσης ; σ' ἐρωτᾷ ὦ, τί θὰ ἀπαντήσης ;
 ὁπότεν ὑπ' αὐτοῦ κριθῇς,
 εἰπέ μοι, τί θ' ἀποκριθῇς
 τὴν ἀδιαφορίαν σου νὰ δικαιολογήσης ;

Ὅτ' εἰς χρυσὸν ἐλούετο καὶ εἰς παντοῖα μύρα,
 κ' ἐν βύσσῳ ἔλαμπες χρυσῇ ;
 Ἄλλ' ἀγνοεῖς ὅτι μισεῖ
 αὐτὸς τὸν ἐνδυνόμενον ἐν βύσσῳ καὶ πορφύρῃ ;

Ὅτι εἰς δῶρα πλούσια κατεδαπάνας τόσα ;
 Ἄλλὰ τὴν χήραν, φεῦ ! πρὸς τί
 ἐδίωξας ; ... ὦ, διατί,
 ἥ τις ἐμπρὸς σου ἔλεος ἐζητεῖ δειλιῶσα ;

Τὸν ὁδολόν σας δώσατε προθύμως τῷ πλησίον.
 Ὅστις τοὺς ἄλλους συμπαθὼν
 ἐπιτελεῖ τὸ ἀγαθόν,
 ἐκεῖνος ἐπουράνιον θὰ ἀπολαύσῃ βίον.

Εἰς τὴν ὁδὸν τὴν σκολιὰν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου
 ὅστις φιλάνθρωπος φανῇ
 καὶ μὲ καρδίαν εὐγενῇ,
 αὐτὸς μακαριότητος θὰ τύχῃ αἰδίου.

Νὰ ἐλαττοῖς μὴ δειλιᾷς τοῦ δυστυχοῦς τὸν θρῆνον·
 θὰ σ' ἀνταμείρῃ ὁ Θεὸς
 ὁ ἀγαθὸς καὶ κραταῖος·
 ἐπουραγίους θησαυροὺς προτίμα τῶν γνῆνων.

Τὸ δάκρυ, ὅπερ συμπαθὲς ὁ ὀφθαλμὸς σου χύνει
 μετὰ τοῦ κλαίοντος θρηνῶν
 κ' εἰς τὴν ὁδὸν συμπονῶν,
 χαρὰς ἀείρουσιν ποταμὸς ἐν οὐρανῷ θὰ γείνῃ.

Κ. Α. Η.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἰμφλουέντζα καὶ ἀναδαμαλισμός.—Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιδημίαν παρατηρήθη ὅτι οἱ δαμαλισμοὶ ἢ μᾶλλον οἱ ἀναδαμαλισμοί, ἀναλόγως τῆς συνήθους ἡλικίας τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιδημίας προσβεβλημένων ἀσθενῶν, θὰ καθίστων ἀδύνατον τὴν ὑπὸ τῆς ἰμφλουέντζας προσβολήν. Οἱ ἀναδαμαλισμοὶ οὗτοι ἐγένοντο πάντες διὰ τῆς λεγομένης ζωϊκῆς δαμάσεως. Ἐν τῇ νήσῳ Μανδρέα, ὅπου αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐγένοντο μετὰ προσοχῆς, ἐπὶ 112 ἐπιτυχῶς ἀναδαμαλισθέντων οὐδεὶς προσεβλήθη ὑπὸ ἰμφλουέντζας καὶ ἐπὶ 25 κατοίκων μεμωμένης ἐπαύλεως 12 ἀναδαμαλισθέντες ἔμειναν ἀπρόσβλητοι, ἐνῶ πάντες οἱ λοιποὶ 13 προσεβλήθησαν ὑπὸ ταύτης. Μετὰ τὰς πειραματικὰς ταύτας παρατηρήσεις θὰ ἔρκει ἴσως ἡ ἐμφάνισις νέας ἐπιδημίας ὥστε νὰ λυτρωθῇ ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία τοῦ κόπου τοῦ θεσπίσαι τὸν ὑποχρεωτικὸν ἀναδαμαλισμόν.

Ἄλλως ἰατροὶ τινες, περαιτέρω προβαίνοντες, πιστεύουσιν ὅτι δύνανται νὰ ἐπιθεβαιώσωσι τὴν εὐνοϊκὴν ἐπίδρασιν τῆς τοῦ Ἰεννέρου δαμαλίδος ἐπὶ πολλῶν κολλητικῶν νοσημάτων· οὕτως ὁ δαμαλισμὸς καὶ ὁ ἀναδαμαλισμὸς, τελούμενοι κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐριζομένης περιόδους, θὰ συνεπήγοντο τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης προσβολῆς ὑπὸ τοῦ κοκκίτου, τῆς ὀστρακίᾶς καὶ τῆς ἱλαρᾶς. Καὶ ὅμως πόσοι παῖδες πάσχουσιν εἰσέτι ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων, καίπερ δαμαλισθέντες προηγουμένων.

Βυζαντινὴ εἰκονογραφία.—Ὁ κ. Σλούμπεργκερ ἀνεκοινώσατο τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα βυζαντινῆς πλακῆς ἐξ ἐλεφαντόδοντος ἀναγομένης εἰς τὸν Θ' αἰῶνα καὶ περριζομένης ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ πλάξ αὕτη, ὧν αἱ δύο παρειαὶ εἰσι γεγλυμμέναι, παρέχει μέγα ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον, διότι χορηγεῖ ἡμῖν τὴν εἰκόνα τοῦ αυτοκράτορος Λέοντος τοῦ ΣΤ', τοῦ πατρὸς τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν ἡλικίᾳ 21 ἐτῶν τῷ

886, χρονολογίας τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ. Ἔστι δὲ μία τῶν σπανιωτάτων εἰκόνων βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Θ' καὶ Ι' αἰῶνος. Ἐπὶ τῆς μιᾶς τῆς πλακῆς παρειᾶς ἡ Θεοτόκος, παρυστατομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στέφει τὸν νεαρὸν αὐτοκράτορα. Ἐπὶ τῆς ἐτέρας παρίσταται ὁ Χριστὸς μετὰ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου. Μακρὰ ἐπιγραφή δίδωσι τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐπικαλεῖται τὴν θείαν εὐλογίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἀεροπορία. — Ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ κύριός τις, Κρὲς ὀνόματι, ἐπέβαλεν ἐν συνελεύσει ἑταιρίας, ἐνδιαφερομένης ἐν ζητήματι ἀεροπορίας, μηχανήματα πρὸς δυναμικὴν ἄεροπορίαν, ἣ ὁποία πιστεύεται ὅτι δύνανται νὰ λύτῃ τὸ ζήτημα τῶν ἀεροπόρων σκαφῶν. Κατὰ τὸν ἡμερήσιον Γραφικὸν κόσμον μηχανή, προωρισμένη διὰ τὴν ἀεροπορίαν, ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἐδουάρδου Κ. Φρόστ. τοῦ ἐξ West Wratting Hall τῆς Καμβριδζίας. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀεροναυτικῆς Ἑταιρίας ὡς καὶ ὁ κ. Ἰάκωβος Γκαλκίτταρ, μετέβησαν ἐσχάτως συνεπεῖρ προσκλήσεως εἰς West Wratting καὶ ἐπεθεώρησαν τὸ μηχανήμα τοῦτο. Δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ὁ κ. Φρόστ ἀναμένει μόνον μηχανήματα, ἵκανῶς ἐλαφρόν, ὅπερ νὰ παρέχῃ τὴν ἀναγκαίαν κινητήριον δύναμιν, τοιοῦτο δὲ περίπου μηχανήμα ἐφευρὲν ὁ κ. Μάξιμ. Ὁ κ. Φρόστ κατόπιν 25ετούς μελέτης καὶ ἐργασίας εἶρε φυσικὴν ὕλην πυκνὴν ὡς τὸ δένρον, ἰσχυροτάτην, ἐλαφροτάτην, εὐκλυμπὸν καὶ δυναμένην νὰ λάβῃ οἰονδήποτε σχῆμα καμπῆς, ἀπαιτούμενον πρὸς κατασκευὴν πτερῶν. Ὅτω κατηρτίσθησαν τὰ περσμήματα τῶν πτερῶν τῆς μηχανῆς φυσικώτατα καὶ ἐτέθησαν καὶ τὰ πτερὰ ἁρμονικώτατα πρὸς τὸ ὅλον μηχανήμα, ὅπερ κατασκευάσθη μετὰ μεγάλῃς ὁμοιότητος πρὸς τὴν διαρρυθμίσιν τῶν πτερῶν κορώνης τοῦ πτηνοῦ, ὅπερ ἐξελέγη ὡς τύπος τοῦ μηχανήματος. Αἱ διαστάσεις εἶναι 30 ποδ. ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ἐνὸς μεγάλου πτεροῦ εἰς τὸ τοῦ ἄλλου. Τὸ ὅλον βάρος εἶναι 650 ἀγγλικῶν λιτρῶν.

Ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου. — Κατὰ τινα νέαν στατιστικὴν ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου περιλαμβάνει :

48 γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως, 75 θέατρα, 2.200 ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ γραφεῖα, ἀπασχολοῦντα 1,500 ὑπαλλήλους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 547,410. ἔχει δὲ 1,470 ναυτοὶ, 2,100 (:) νοσοκομεῖα καὶ ἄστυα ἐν γένει, 7,600 ζυθοπωλεῖα, 1,800 καφενεῖα, 510 ξενοδοχεῖα, 3,100 ἄρτοποιεῖα, καὶ 2,500 κρεωπωλεῖα καὶ σφαγεῖα.

Οἱ οἰκιακοὶ ὑπηρεταὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀνέρχονται εἰς 326,000.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου καταναλίσκουσι κατ' ἔτος :

2,200,000 σάκκων ἀλεύρου,

260,000 χοίρων,

450,000 βοῶν

1,600,000 διαφόρων κτηνῶν

8,500,000 ζῶων ἐκ κυνηγίου προερχομένων καὶ πτηνῶν

220,000,000 διαφόρων ἰχθύων

510,000,000 ὀστρέων.

Τὸ Λονδίνον κέκτεται 19,000 ἀμάξας καὶ 1,500 λεωφορεῖα (omnibus).

Ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ ἀνῆρχετο τῷ 1066 εἰς 40,000, τῷ 1700 εἰς 700,000, τῷ 1800 εἰς 900,000 καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1890 εἰς 4,425,000. Πιστεύεται ὅτι κατὰ τὴν προτεχῇ ἀπογραφὴν θὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 ἑκατομύρια.

Αἱ ἐτήσιοι δαπάναι τῶν κατοίκων τοῦ Λονδίνου ὑπολογίζονται εἰς 400 ἑκατομ. λιρ. στερλινῶν περίπου.

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθμοὶ 8).

— Δὲν ἠθέλησα νὰ φανῶ αὐστηρὰ, ἐξηκολούθησεν ἡσύχως ἡ Μιννῆ. Ἀγαπῶ τὴν Κὰτ ἐξ ὅλης καρδίας, γνωρίζω ὅτι εἶναι καλὴ, ἔχει γενναῖα αἰσθήματα, εἶναι ἀφωσιωμένη. Τὰ σφάλματά της εἶναι τοιαῦτα, ὥστε εἶναι ἀναπόφευκτα διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν. Ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῆς ἡλικίᾳ ἐγνώρισε τὴν πτωχίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκτιμᾷ πλείότερον τὸν μυθώδη πλοῦ- ἐν ᾧ εὐρίσκεται. Βλέπει περὶ ἑαυτὴν ἀνθρώπους ἀσχολουμένους μόνον εἰς τὰ ἐκπομπύρια, νομίζει ὅτι οἱ πλησιάζοντες αὐτὴν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς βλέπουσι τοὺς περὶ αὐτὴν, δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς κανένα, καὶ νομίζω ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ μισήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, θὰ παύσῃ νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀφιλοκερδίαν τῶν ἄλλων, εἰς τὸν εἰλικρινῆ ἔρωτα. Θὰ διέλθῃ παρὰ τὴν εὐτυχίαν, πιστεύουσα πιθανῶς ὅτι ἀποφεύγει παγίδα καὶ ἐπὶ τέλους θὰ καταντήσῃ πιθανῶς νὰ μετατρέψῃ τὸν γάμον αὐτῆς εἰς κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν, προσπαθοῦσα νὰ λάβῃ, ἐὰν δυναθῇ, τὰ πάντα ὑπὲρ ἑαυτῆς. Πάντα δὲ ταῦτα δὲν θὰ προέλθουν ἐκ σφάλματος αὐτῆς, εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως, ἧς μέχρι τοῦδε μόνον τὸ θελκτικὸν εἶδε μέρος. Ἦδη ὅμως περιγελά τοὺς ἐπιδιώκοντας αὐτὴν εἰς γάμον, οἵτινες εἶναι πολλοί, νομίζει δὲ ὅτι δικαιούται νὰ καθιστᾷ αὐτοὺς ἐρωτομανεῖς, ἐκείνης μενούσης ψυχρᾶς καὶ ἀδιαφόρου.

Ἦδη ὁ Μάρκελλος διηρωτάτο ἐὰν μὴ τὸ πρότυπον αὐτοῦ προσεπᾶθῃ νὰ θωρακίσῃ αὐτὸν ἐναντίον ἔρωτος γεννωμένου καὶ γελοίου. Μεγάλῃ ἡ καλωσύνη σας δεσποινίς! Κατὰ τὰς ἐπομένας ἡμέρας διετέλεσεν ὀλίγον ψυχρὸς ἐν ταῖς μετὰ τῆς Μιννῆς συνδιαλέξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως δὲν ὁμιλοῦν ἄλλ' ἢ περὶ ἀδιαφόρων ὅλως ἀντικειμένων. Τούναντίον ἡ Κὰτ, ὅταν ἐπῆλθε ἡ σειρὰ αὐτῆς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον, προσηνέχθη ὅλως ἐπιχαρίτως, ἀναγκάζουσα τὸν ζωγράφον νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ, περὶ τῶν ἐλπίδων, περὶ τῆς φιλοδοξίας αὐτοῦ. Πᾶς τις δὲ ἀγαπᾷ νὰ ὁμιλῇ περὶ ἑαυτοῦ. Ἐκείνη ἤκουσεν αὐτόν, τὸν παρεκίνησε νὰ ὁμιλῇ, λέγουσα ὅτι ἡ μεγαλειτέρα τῶν δυστυχιῶν αὐτῆς ἦτο ὅτι δὲν εἶχεν ὅσον ἐπεθύμει πείραν τῆς ζωγραφικῆς. Τὰ ἐνστικτα αὐτῆς τὴν ὥθουν πρὸς πᾶν ὅ,τι ὠραῖον, ἡ ἐκπαίδευσίς ὅμως αὐτῆς εὐρισκομένης μετὰ τῶν ἀνθρώπων ηθικῶν, ὧν ἡ κυριωτέρα ἀσχολία συνίστατο εἰς τὸ νὰ κερδίζωσι χρήματα, εἶχε κακῶς προπαρασκευάσει αὐτὴν ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐκτιμᾷ τὰ ἔργα διασῆμων ζωγράφων. Ἐζήτει ἀπ' αὐτοῦ συμβουλὰς, προσλαμβάνουσα ὑφὸς μικρᾶς κόρης, καὶ ἤκουεν αὐτόν μετ' ἐκτάκτου προσοχῆς καὶ καταθελγομένη, ὅταν διηγείτο ἱστορίας περὶ τῶν διασῆμων ζωγράφων, ἐζήτει δ' ἀπ' αὐτοῦ κατὰλογον τῶν βιβλίων, τὰ ὅποια ὑπέσχετο ν' ἀναγνώσῃ μετὰ προσοχῆς.

Ὁ Μάρκελλος ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μεταλλάσσουσαν κέντρον βαρύτητος μεθ' ὅλας τὰς ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου προσπαθείας αὐτοῦ. Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ αἰκίστρια; Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ ἐν πλήρει ψυχρότητι κυρία ἑαυτῆς, ἡ ὁποία διεσκέδαζε βλέπουσα τὸ ἔντομον ἱπτάμενον περὶ τὴν φλόγα; Νὰ δὲ ἡ ὥρα! Ἄλλως τε οἱ νέοι τῆς Νέας Ὑόρκης ἠδύναντο, ἐὰν ἔκρινον τοῦτο καλόν, νὰ παίζωσι τὸ πρόσωπον χρυσαλλίδος καὶ νὰ καῶσιν ὅπως εὐχαριστήσωσι μίαν ὠραίαν νεάνίδα. Ἐκεῖνος ὅμως κατήγετο ἐξ ἄλλης γενεᾶς καὶ εἶχεν ὅλως διάφορον ἰδέαν περὶ τῶν τοιούτων πραγμάτων. Ἡ δεσποινὶς Μιννῆ ἠδύναντο νὰ κρατήσῃ τὰς συμβουλὰς αὐτῆς δι' ἄλλους, αὐτὸς δὲν εἶχεν ἀνάγκην αὐτῶν!

Ἐν τούτοις εἰδησίς τις ἦλθεν αὐτῷ ἀλλαχόθεν.

Πρωίαν τινὰ, λίαν ἐνωρίς, ὁ Μάρκελλος πρὶν ἢ ἀρξῆται τῆς